

yoksulluk

işgal

sömürü

Emeğimizin Gücüyle Örgütlenmeye, Örgütlenerek Özgürleşmeye!

kadın katliamı

cinsel ayrımcılık

açlık

tecavüz

taciz

fuhuş

milliyetçilik

Emeğimizin Gücü ile Örgütlenmeye, Örgütlenerek Özgürleşmeye!

Sınıflı toplumlar tarihinin ilk sayfalarına 'yenilmiş' olarak giren kadınlık, geçmişten bugüne hep 'bedel ödeyerek' yolculuğuna devam etmek zorunda bırakılmıştır.

Bu öyle bir bedel ve öyle bir 'günah' ki, bedenimiz, emeğimiz, bilincimiz her yeni günün ateşinde, 'medeniyetler çağı'nın ortasında ortaçağın karanlık zihniyetiyle ateşe verile verile cezalandırılmaya aralıksız devam ediliyor. Ateşte yanan derinin doku kaybı misali, bilincimiz küçüldükçe küçüldü, kendi varlığımızı hissedemez olduk!

2011 yılında ülkemizde 160 kadın eşleri, sevgilileri, babaları ve en yakınındaki erkekler tarafından öldürüldü, devlet kendisine başvuran kadınların yüzde 73'ünün göz göre öldürülmesine izin verdi, çoğunu kendi eliyle katillerine teslim etti. Bu rakam, çok daha büyük oranlarda olan katliamların sadece görünen, kayda geçen kısmını oluşturuyor.

Kadının en yakınındaki erkekleri cellada dönüştüren erkek egemen düzen, yargılanacağına yargılıyor, kadını öldüren erkeği yasalarıyla da ödüllendirip, kadının ölü bedenine de hiç dinmeyen öfkeyle saldırıyor.

Sessizlik şiddeti gizler, varlığımızı yok sayar! Sadece şiddetli uygulayan değil, izleyen ve müdahale etmeyen herkes ve her kesim bu korkunç insanlık suçunun bir parçası olmayı kabul etmiş demektir. Sessiz kalmayalım, yaşamımıza kasteden egemen iktidar düzenine ve onun iliklerine işlemiş erkek egemen zihniyete karşı, bu iktidarla birleşen her şeye ve herkese karşı örgütlenerek gücümüzü görünür kılalım! Öldürülen her kadının bakışlarında donan son yaşam aşkı, bizi bu ertelenemez göreve davet ediyor, insanlığımızdan vazgeçmeyelim!

Kadına yönelik şiddet, bizzat egemenler eliyle meşrulaştırılmaya devam ediyor. İzmir'de bir karakolda feci şekilde dövülen ve bir de üstüne polise mukavemet suçuyla cezalandırılan Fevziye Cengiz bize devletin vatandaşını ve özelden de 'kadını korumak'tan kastının 'işkence' olduğunu apaçık gösteriyor. Ülkemiz hakim sınıfının burjuva düzen partilerinin erkek iktidarı, Başbakan'ın ağzından muhafazakar bakış açısıyla da harmanlanarak "en az üç çocuk doğurun", "anani da al...", "annelik vazifesi kadının en temel görevidir", "muhafazakar bir nesil yetiştireceğiz", "kadının korunmaya ihtiyacı yok" "kadın kadınlığını bilmeli" şiarlarıyla kadını yaşamın en diplerine itmeye, tacizin, tecavüzün, kadın cinayetlerinin, kadına yönelik şiddet boyutuyla cinsel, fiziksel, psikolojik, toplumsal, yasal ve kurumsallaşmış şiddetin önünü sonuna kadar pervasızca açmaya devam ediyor.

Kadının varlığına yönelik saldırıların bu kadar pervasızlaşmasının en temel nedeni, kadının emeğinin ezenler tarafından hunharca gasp edilmesidir.

Ağırlaşan yaşam koşulları, açlık, yoksulluk, işsizlik ve toplumsal yozlaşma ötekileştirilmiş, kimliksizleştirilmiş yaşamlarımıza yeni yeni darbeler yüklemeye devam ediyor. Özellikle ekonomik kriz koşullarında açlıkla ve yoksullukla daha fazla cebelleşen biz kadınların daha fazla öldürülmesi, daha fazla uyuşturucu, fuhuş batağına sürüklenmesi bir tesadüf mü?

Artan işsizlik oranları içerisinde "ev kadınları" söylemiyle işsizliği gizlenen, emeği karşılıksız bırakılan kadınlara zaten hiç yer verilmezken, çalışan kadınların kapı dışarı edilmelerinin mazereti de "ev kadınlığına" geri dönmeleri telkinleri eşliğinde meşrulaştırılıyor. Çalışan kadınlar olarak kreş, süt hakkı, emzirme odaları vb. haklarımız tamamen karşılıksız bırakılırken, işsizlik tehdidiyle en düşük ücretle çalıştırılıyor, sendikalara dahil olmamız engelleniyor, işyerlerinde cinsiyetçi yaklaşımların hedefleri haline geliyoruz. Evde, işyerinde, fabrikada, atölyede, tarlada devasa bir emek gücü olan biz kadınların geleceği, emeğimizin görünmezliği üzerinden korkunç boyutlarda bir sermaye birikimi yaratan egemen düzenin bir avuç kan emicisinin ellerine teslim edilemez, teslim etmeyeceğiz!

Emeğimizin sömürüsüne göz yummaya devam ettikçe her geçen gün biz emekçi kadınlara yönelik hak gaspı derinleşmeye devam ediyor. Örnek mi arıyoruz, örnek çok...

Emperyalizmin neo-liberal politikalarına eşgüdümlü olarak önü sonuna kadar açılan özelleştirmeler sonucu sadece emeğimiz sömürülüyor, her türlü hak ve güvencemiz de elimizden alınıyor. Parası olmayanın artık

eğitim hakkından faydalanamadığı günümüzde kadınların okuyamaması- okutulmaması daha derin bir yara haline geliyor. En temel hak olan sağlık hakkı, özelleştirmeler eliyle yıllardır devam eden sağlıkta dönüşüm politikalarının en son halkası olarak GSS (Genel Sağlık Sigortası) yasalarıyla tamamen gasp edildi, bu hizmet alanı da emperyalistlere peşkeş çekildi. Çoğu kayıt dışı sektörde çalışan ve çok düşük ücretlere mahkûm edilen emekçi kadınlar, bu yeni yasa ile şimdi de devlet tarafından sağlık hakkından yararlanabilmek için aldıkları ücretin çok ötesinde vergi ödemek zorunda bırakılıyor!

Kadınlara adeta 'çalışmayın, bedelini ağır ödersiniz' deniliyor! Kadınlar ücretli kölenin de ötesinde yaşamak için en asgari hak ve güvencelerden tamamen mahrum ediliyor!

Kadının varlığına yönelik saldırıların bu kadar pervasızlaşmasının en temel nedeni, kadının emeğinin ezenler tarafından hunharca gasp edilmesidir. Kadına yönelik şiddete karşı mücadelede en temel görevimiz, biz kadınların emeğini görünür kılacak, emeğimizi kendimizden ve ezilen sınıftan yana kullanmamıza vesile olacak güçlü bir örgütsel zeminle buluşmak ve buluşturaktır.

Kürt kadınlar olarak cinsel ve sınıfsal saldırıların yanında ulusal baskı ve saldırılarla şiddetin en koyusunu yaşıyoruz!

Ülkemiz hakim sınıflarının demokratik açılımlar yalanıyla ezilen sınıfa yönelik çok yönlü saldırılarının yanında en yoğun saldırılar Kürt ulusuna yöneltilmektedir. KCK adı altında yürütülen operasyonlarla aydını, sanatçısı, akademisyeni, öğrencisi binlerce kişi, Kürt ulusunun demokratik haklar mücadelesini sahiplendikleri için tutuklandı. Tutuklananların içinde yüzlerce Kürt kadını yer alıyor. Kürt ulusunun kendini temsil etme ve örgütlenme hakkına yönelik saldırılar Roboski köyünde "terörist sanıldıkları" gerekçesiyle çocuk yaştaki 34 Kürt gencinin katledilmesi ile en vahşi yüzünü bir kez daha göstermekten çekinmedi.

Kürt ulusuna yönelik şoven baskılar, saldırılar öyle bir niteliğe büründü ki doğal bir afet olarak karşımıza çıkan Van depremi dahi, Kürtlerin yoğun yaşadığı bir bölge olmasından kaynaklı düşmanca yönelimlerin bir başka cepheden daha yansımasına tanıklık etti. "Teröristlere bir de yardım mı göndereceğiz" şeklindeki insanlık dışı şoven söylemlerin medyadan ve basından yansıtılması, Van'a acilen ulaştırılması gereken yardımların devlet tarafından geciktirilmesi, gönderilen yardımların kime nasıl dağıtıldığına hala hesabının verilememesi, depremden çok kısa bir süre sonra kişinin ayakta dışarıda kalan Van halkının unutulması, unutturulması, barınma gibi en temel haklarından mahrum bırakılması, ülkemiz hakim sınıflarının yol açtığı bir utanç tablosudur. Van'da bugün çadırlarda çocuklarını ısıtmaya çalışırken onlarla birlikte kadınların bedenleri tutuşuyor, umursuyor muyuz! Kürt kadınları olarak her gün, cinsel ve sınıfsal saldırıların yanında ulusal baskı ve saldırıların kaçınılmaz acısıyla yeni bir güne uyanıyoruz...

Yaşamımızı bir kabusu çeviren tüm bu saldırılar yeni değil, eski, çok eski, çok tanıdık. Düşmanlarımız yeni değil, çok tanıdık! Ama acılarımız kadar mücadelemiz de çok köklü, çok derin!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, tarihsel ve sınıfsal mücadelede kadının özneleşen gücünün ürünüdür!

Tarihimiz sadece mağduriyetten ibaret değil. Tarihimiz mücadelenin kazanımlarıyla yüklü. Asil kayıpları bu örgütlü mücadele zemininden, işçi sınıfının mücadelesinden, emek mücadelesinden koptuğumuzda yaşadığımızı tarihsel tecrübelerimizden biliyoruz!

Kapitalizmin doğduğu ilk anlardan beri emekçilerin hiçleştirilen yaşamları üzerinden yükselen sermaye sınıfı, kârına kâr katmaya devam ederken unuttuğu önemli bir şey vardı. Hatırlamak zorunda kaldılar, en acımasız oldukları her dönem ne kadar pervasızca unuttularsa bir o kadar apansız ürpererek hatırladılar!

Egemenler tarafından kadınlığı sonsuza kadar ödenmesi gereken bir bedele dönüştürülen, 'kadın' olmanın bedeli alınının terine de bulaşıp 'yarı insan', 'yarı emekçi' ama tam zamanlı 'ev kölesi' ve 'cinsel köle' olmaya mahkûm edilen emekçi kadının isyanı, en pervasız saldırılara karşı, hiç beklenmeyecek kadar derin ve güçlü bir karşılık verdi. Çünkü özgürlüğe en çok biz kadınların ihtiyacı vardı.

8 Mart 1857'de sömürünün merkezi ABD'nin Newyork kentinde dokumacı kadınların başlattığı isyan, kapitalistlerin sırtına en fazla basarak yükseldiği kadınların silkendiğinde neler yapabileceğini, toplumsal özgürlük ve kurtuluş mücadelesinin özneleri olduğunda nasıl köklü bir değişime yol açabildiklerini, insanlık

tarihine kan kıvı silinmez bir not olarak ekledi.

Bu öyle bir miras ki, ezmenin çeşidi ve boyutları arttırıldıkça ezilenlerin isyan tarihini bugüne güçlü bir hafıza olarak taşımaya devam ediyor. İşte bu nedenle mücadelemiz eskimiyor, eski olan tazeleniyor ve ölümsüzleşiyor!

Dünyanın dört bir yanında bugün kadınlar mücadele yürütmeye devam ediyor. Hindistan, Peru, Filipinler gibi kadınların mücadele deneyimlerinin somut kazanımları yolumuza ışık tutmaya devam ediyor!

Yaşamımıza dar bir alana hapsedildiği ölçüde bize yönelik şiddetin arttığı, artacağı, yüzyıllık deneyimlerle ortada! Tek yol, emeğimizi, sözümüzü, bedenimizi, canımızı, kararımızı, yetkimizi elimizden alan ezen iktidara karşı, insanı var etmeyi hedefleyen demokratik halk iktidarı mücadelesini bir parçası olarak örgütlenmek, eve, erkeğe, aileye, işyerlerinde patrona hapsedilen bilincimizi, emeğimizi, varlığımızı kendimiz için harekete geçirmek, örgütlenmek ve örgütlemek...

İşte bu nedenle evde, işte, okulda, tarlada, fabrikada, hapishanelerde, nerede yaşam mücadelesi sürüyorsa orada sömürüye, baskıya ve zulme karşı çıkıyor, cinsel, ulusal, sınıfsal mücadelede öncülen kadınların izinden yürümeye devam ediyoruz.. Kavgada ön saflardayız ve olmaya devam edeceğiz.

Kadınların kurtuluş iradesinin toplumsal kurtuluş mücadelesinin fitili olduğu bilinciyle köklü mücadele tarihinin sembolü olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde işçi, işsiz, köylü, kamu emekçisi ve ev emekçisi tüm kadınları, erkek egemen sömürü düzenine karşı birikmiş öfkelerini, isyan ve bilinçlerini Demokratik Kadın Hareketi saflarında alanlara, sokaklara taşıyarak büyütme, öznen kadınların düzeni sarsan gücünü yansıtmaya çağırıyoruz.

Toplumsal mücadele ile bağlarını sınıfsız kuran, kendi özgün örgütlülüğünün öznesi olma ısrarının ancak kadınların örgütlü gücünü "sistemden bağımsız" kılma iradesinde gerçekleştirebileceğini öngören ve bu amaçla yeni demokrasi mücadelesinin öznenlerinden olma zorunluluğuyla kadının özne, öncü ve önder olabileceği bilinciyle mücadelede ısrar eden tüm kadınlarımızı Demokratik Kadın Hareketi olarak emeğimizin gücü ile örgütlenmek, örgütlenerek özgürleşebileceğimizi haykırmak için 8 Mart'ta Demokratik Kadın Hareketi saflarında sokağa, eyleme, kadınların birliğinin ve ortak mücadelesinin coşkusunda buluşmaya davet ediyoruz!

- Emperyalizme, faşizme, komprador bürokrat kapitalizme, feodalizme, şovenizme ve her türden gericiğe karşı 8 Mart'ın enternasyonal bilincini kuşanalım!
- Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Sömürüye Son!
- Erkek Egemen Düzene Karşı Mücadeleye!
- Biji 8 Adare!
- 8 Mart Kızıldır, Kadındır!
- Emeğimizin Gücü ile Örgütlemeye, Örgütlenerek Özgürleşmeye!

DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ